

Láska bláhová

Hála Karel

Sto kamenných schodů až tam
do podkroví.
Každý ten schod je chladný prám
mramorový.
Tam v podkroví já zvonívám,
neodpoví,
neodpoví na mou lásku bláhovou,
na mou lásku bláhovou,
na mou lásku bláhovou.

Zvuk zvonění mě prochvívá, monotonní.
Sto partají se podívá, slzy roní.
A schodištěm se ozývá: nedozvoním,
nedozvoním se na svou lásku bláhovou,
na svou lásku bláhovou,
na svou lásku bláhovou
nikdy víc už se nedozvoním.

U hlavy mé pár voskovic slzy roní.
a zvonů chor zní ze zvoníc, monotonní.
U dveří mých se nikdo víc nedozvoní,
nedozvoní ani láska bláhová,
ani láska bláhová, ani láska bláhová
nikdy víc už se nedozvoní.